

TIÊU LỤC THÂN PHONG

KHÚC TRƯỜNG CA

HOA

Tủ Sách T. Văn & Ban Hữu
2024

Tiểu Lục Thần Phong

KHÚC TRƯỜNG CA HOA

Trình bày: T.Vấn

Tranh bìa: NTN

**Tủ Sách T.Vấn & Bạn Hữu
2024**

LỜI HOA

Phàm con người ta ở thế gian này ngoài nhu cầu vật chất còn có cần cả nhu cầu về tinh thần. Vật chất nuôi dưỡng thân xác, giá trị tinh thần nuôi dưỡng tâm hồn, thuần vật chất mà không có tinh thần thì khác gì loài vật, thuần tinh thần mà không có vật chất thì lấy chỗ nào để tâm linh nương tựa? Bởi vậy con người là sự cân bằng giữa thể xác và tâm hồn, chỉ có điều kẻ nghiêng về vật chất người thiên về tinh thần.

Vật chất là cơ sở hạ tầng, tinh thần là kiến trúc thượng tầng, cả hai nương tựa nhau, thiếu một thì không cấu thành người. Con người từ thuở xa xưa đến giờ ngoài ăn uống, ngủ nghỉ, hưởng thụ tiện nghi vật chất con người còn thích sáng tác và thụ hưởng những giá trị tinh thần như: Múa, hát, xướng họa, ngâm thơ, đọc sách... Con người từ xa xưa đến giờ ai cũng yêu thích cái đẹp, thích làm đẹp, tạo tác cái đẹp cho mình và cho đời. Đơn giản nhất như cài một nụ hoa lên tóc, tết vòng cỏ dại đội đầu, đem hoa chưng nơi ở, nơi làm việc, chôn thờ tự trang nghiêm... Hoa là cái đẹp tự nhiên trong trời đất, cái đẹp từ nguyên sơ cổ lũy còn duy trì đến hôm nay và ất cả mai sau. Hoa mang nhiều ý nghĩa cao đẹp, bản thân hoa không có ý nghĩa đó, ý nghĩa của hoa là do con người chế ra và đặt cho hoa. Những ý nghĩa ấy chính là tinh thần, bản thân cái đẹp của hoa đã là tinh thần, sáng tạo ra cái đẹp, thụ hưởng cái đẹp là tinh thần. Tâm hồn không thể thiếu vắng cái đẹp, hoa không thể thiếu trong đời sống tinh thần của con người. Bản thân hoa là một dạng vật chất, vẻ đẹp của hoa, hương sắc hoa lại là tinh thần, hóa ra hoa cũng là một sự kết hợp cả vật chất lẫn tinh thần. Hoa còn là món ăn, vị thuốc, lễ vật cúng dường, tặng phẩm cho mọi mối quan hệ tôn kính, thương yêu, nhắn gởi... trong đời sống hàng ngày. Hoa là biểu tượng của chiến thắng (cảnh nguyệt quế, cảnh đào Nguyễn Huệ...), biểu tượng của tình yêu (hoa hồng), tình bạn (cắm chướng), biểu tượng của sự ghi nhớ sâu sắc (hoa lưu ly thảo)... Hoa là cái đẹp, biểu tượng của cái đẹp và cũng là biểu tượng của sự mong manh, vô

thường. Thế gian này từ xưa đến nay chưa từng có loài hoa nào biểu tượng của cái ác, sự căm ghét, hận thù...

Nếu bánh mì là để nuôi sống tâm thân vật chất thì hoa là “thức ăn” nuôi dưỡng tinh thần, tâm hồn của con người. Bởi vậy mà người phương Tây có câu ngạn ngữ: “Bánh mì và hoa hồng”. Hoa cũng quan trọng không kém bánh mì, không thể thiếu, ngay cả những lúc tối tăm, nguy nan và buồn thảm nhất. Con người cũng có thể vì một đóa hoa mà được vực dậy, đứng vững với những thử thách trong đời. Ngay cả cái chết cũng cần có hoa. Có gì trân quý hơn, thanh lịch hơn khi đặt một đóa hoa lên ngực người ra đi, một bó hoa trên quan tài hay nơi mộ phần. Hoa có mặt trong cuộc đời của mỗi con người từ lúc sanh ra cho đến khi nhắm mắt xuôi tay. Hoa chúc mừng sơ sanh, thôi nôi, đầy tháng, sinh nhật, ra trường, cưới hỏi, tưởng niệm, đám ma...Hoa là một phần không thể thiếu cả về hai mặt vật chất và tinh thần trong đời sống con người.

Với tinh thần yêu cái đẹp, thụ hưởng cái đẹp, sáng tạo cái đẹp mà Khúc Trường Ca Hoa được hình thành. Khúc Trường Ca Hoa không chỉ là ca tụng hoa, yêu hoa mà còn là lời thương lời nhớ, lời yêu con người, yêu thiên nhiên, yêu đất nước và truyền thống của dân tộc Việt Nam. Khúc Trường Ca Hoa viết bằng thể thơ lục bát, một thể thơ truyền thống và thuần túy Việt. Thơ lục bát quen thuộc, gần gũi và phổ biến sâu rộng nhất trong văn hóa và văn học Việt. Khúc Trường Ca Hoa là lời hoa, lời tình tự viết cho thõa cái tình và cũng là nhắn lời với người đồng điệu.

Tiểu Lục Thần Phong

Át Lăng thành, 1224

KHÚC TRƯỜNG CA HOA

1

Tôi về phố hạ chơi hoang
Thị thành đô hội rộn ràng biết bao
Phù hoa rây những xôn xao
Hồn hoa mê mãi mà nao nao lòng

2

Sắc hương khoe họ hoa hồng
Trắng, vàng, cam, đỏ... thắm trong vườn người
Hạ quân mơn mớn tươi cười
Tình yêu ấp ủ thay lời nói ra

3

Giữa đời ấy khúc tình ca
Ngọt ngào em hỏi nhưng mà nhẹn gai
Rong chơi tháng rộng ngày dài
Nhà lan hồ điệp vẫn hoài ước mơ

4

Lan vũ nữ nở tình cờ
Mặn mà nhan sắc đợi chờ tình lang
Long tu, giả hạc cao sang
Ăn sương uống gió đã ngàn năm nay

5

Người đời đắm đuối mê say
Mà lòng trinh bạch nào hay chẳng là
Nửa đêm phố hội la cà
Em về ảo diệu Sa Bà một phương

6

Tuyệt trần trong trắng quỳnh hương
Nuột nà tha thướt như đường xiêm y
Đêm trường thanh vắng nhất thì
Đợi người tri kỷ sá gì tấm thân

7

Cũng là đồng bệnh tương lân
 Dịu dàng mực thuốc tinh thần thanh cao
 Tàn đêm lấp lánh trời sao
 Đóa quỳnh trinh bạch làm nao lòng người

8

Bình minh rạng rỡ chân trời
 Mới hay rã rượi hồn rời xác hoa
 Dòng đời thối thế phôi pha
 Lung linh phút chốc như tà dương huy

9

Rời mùa hoa trắng ly li
 Loa kèn đồng vọng nhớ gì hồi em
 Phục sinh thánh lễ êm đềm
 Vương cung thấp nén đầy đêm thánh đường

10

Giữa mùa hạ ngát hoa dương
 Tuổi thơ hai đứa vẫn thường ruổi rong
 Em cài hoa dại ngoài đồng
 Tôi nằm trên cỏ mà trông nhau cười

11

Hoa sim tô tím một đời
 Còn vắng vắng vọng những lời trẻ con
 Thảo nguyên in vết chân son
 Mấy mùa hạ cũ hãy còn nguyên sơ

12

Hoa mua phơn phớt bên bờ
 Em đem đôi lầy một tờ thơ tôi
 Hương ngâu ngan ngát lưng đồi
 Anh nằm hóng gió em ngồi xâu hoa

13

Những đêm trăng sáng quê nhà
Hương cau man mác gần xa xóm làng
Văn minh Đại Việt da vàng
Trầu cau duyên nợ buộc ràng thủy chung

14

Có nàng công chúa cấm cung
Đẹp như một đóa phù dung tuyệt trần
Vào ngày mừng lễ sanh thần
Hội hoa mở khắp xa gần bốn bên

15

Bao chàng ngấp nghé vận hên
Ước gì trúng được mũi tên ái tình
Có người dũng sỹ dăng trình
Trên đường hành hiệp một mình qua đây

16

Quả cầu duyên lạ lòng thay
Không dung lại lọt vào tay của chàng
Kính kỳ đại hội rộn ràng
Hoa giăng khắp chốn trang hoàng kết duyên

17

Dây xanh hoa đỏ tóc tiên
Trên giàn lũng lẳng hoa thiên lý vàng
Phấn son ngăn ngại con đàn
Bó thân xếp cánh dễ dàng vậy sao

18

Ai hay chí cả anh hào
Một tay gậy dựng một trào đình riêng
Muôn hoa của cả trăm miền
Lập nên vương quốc thần tiên ở đời

19

Mẫu đơn giang hạ tuyệt vời
 Ngọc lan thơm ngát một trời phương nam
 Sen vàng, trắng, đỏ trong đầm
 Cúng dường chư Phật hôm rằm tạ ơn

20

Bậc thầy tỏ rõ nguồn cơn
 Chỉ bày bao lẽ thiệt hơn ở đời
 Đức Phật trí huệ sáng ngời
 Kim ngôn ngọc ngữ nói lời thiện căn

21

Phật pháp chơn lý vĩnh hằng
 Dạy người giải thoát cho bằng mới thôi
 Hoa sen mọc giữa bùn hôi
 Vượt lên ngũ dục để rồi tỏa hương

22

Chỉ duy có một con đường
 Dẫn bao nhiêu pháp mùi hương Phật đà
 Tịnh tâm khẩu ngữ tự ta
 Giữ gìn thân ý mới là người khôn

23

Bao đời khơi mạch khai môn
 Những cơn pháp nạn sóng cồn hiểm hung
 Thầy như ngọn bách cội tùng
 Vững vàng vô úy bao dung độ đời

24

Nêu cao đức cả tuyệt vời
 Từ bi nhẫn nhục với người vô minh
 Dẫn thân nối pháp đang trình
 Bỏ đề tưới tắm kệ kinh truyền thừa

25

Thơm thơm hương sứ sân chùa
Hoa rơi lóp lóp những mùa hạ xanh
Ngày đêm nướng nấu an lành
Mấy ngàn năm đã tựa thành em ơi

26

Mình còn mãi miết rong chơi
Cỏ may hoa nở nhớ người hái dâu
Kết hoa duyên dáng đội đầu
Áo hoa em mặc nguyên màu xanh xang

27

Tùng chùm hoa thiết mộc lan
Nồng nàn biết mấy hương loang khắp miền
Từ em nở nụ cười hiền
Nửa đêm húng khởi chong đèn chép thơ

28

Người đâu mà lại khù khờ
Tỏ tình chẳng dám lại nhờ trang thư
Sợ em chẳng chịu chối từ
Gói hoa mà gửi tựa như vô tình

29

Một tuần qua thấy lặng thinh
Bất ngờ nhận được tấm hình em trao
Lòng mừng rộn rã xuyên sao
Rằng đây mắt biếc má đào hiện thân

30

Bên đình hoa ngọc kỳ lân
Sắc màu quuyến rũ một sân bướm vàng
Mảng vui hoa đại đại ngàn
Ấm lòng người giữa gian nan cuộc đời

31

Hồn mình lấm lúc chơi vơi
 Tìm về chốn cũ rụng rơi hoa hồi
 Đã từng lưu lạc lâu rồi
 Ngoại quan trắng cả những đời hoa mơ

32

Tương tư từ độ đến giờ
 Mà trong tâm tưởng chưa hề hư hao
 Mùa xuân hồng sắc hoa đào
 Cánh bay theo gió hương vào hư không

33

Ngày xuân lập đại chiến công
 Cơ đồ toàn vẹn non sông vững vàng
 Một trang quốc sử huy hoàng
 Mừng năm Kỷ Dậu đến ngàn đời sau

34

Tin mừng thắng trận về mau
 Ngọc Hân đón nhận cành đào Thăng Long
 Theo chồng vào xứ Đàng Trong
 Mấy mùa mai nở nhớ mong kinh kỳ

35

Hoa xuân vừa độ đương thì
 Lời thương lời nhớ có gì tiếc chẵng
 Mừng xuân rực rỡ mai vàng
 Phó phường rộn rã đại ngàn thanh tân

35

Rõng rang vắng lặng tinh thần
 Thiên sư viết kệ từ lần ngộ hoa
 Chớ ngờ rơi rụng xuân qua
 Cảnh mai đêm trước vẫn là thiên niên

36

Thăng trầm tương tục liên miên
Nhất chi mai nọ hiện tiền tâm ta
Này em có biết chẳng là
Giữ tròn giới đức về nhà Như Lai

37

Vườn chùa thoang thoảng hương nhài
Hái hoa xâu chuỗi dâng đài quang minh
Về đây xem lễ cúng đình
Trống chầu hát bội thậm thình múa lân

38

Mùa xuân hoa cỏ thanh tân
Muôn loài tăng trưởng xa gần hỷ hoan
Sum vầy vui vẻ hợp đoàn
Ông bà, cha mẹ, cháu con, bạn bè

39

Tung bừng náo nhiệt hội hè
Người trong thiên hạ kéo về thăm quê
Phố phường cho chí sơn khê
Thái hòa an lạc bốn bề hội xuân

40

Nước khe thanh khiết trong ngần
Bèo xanh hoa tím đâu cần ai hay
Mười giờ hoa nở đầu ngày
Đụng hoa mắc cỡ mi gầy khếp mau

41

Rằng quê quán ở nơi đâu
Mi mô sa hời từ lâu rồi ràng
Dã quỳ hoa nở bạt ngàn
Người nghe ngơ ngẩn cung đàn cao nguyên

42

Núi rừng điểm sắc đỏ quyên
 Tiếng chim riu rít vành khuyên gọi tình
 Hồng môn hoa đỏ đẹp xinh
 Đường như thâm kể với mình chuyện xưa

43

Dự mưu tính kế có thừa
 Hoàng môn yến hội cho vừa mưu sâu
 Hoa ban nở trắng địa đầu
 Người đi trần ải thắm màu quan san

44

Thương người đẵn gỗ trên ngàn
 Anh hùng lỡ vận đốt than đợi thời
 Cười khàn những tân trò đời
 Người tri kỷ chẳng dụng lời hiểu nhau

45

Tình còn có hậu về sau
 Sử ghi chép chuyện bể dâu đã từng
 Giò lan hồ điệp giữa rừng
 Hay là con bướm nó mừng hóa thân

46

Gỗ bôn ca khúc phong trần
 Người hiền tỉnh mộng phù vân ở đời
 Quạt mỡ luống những ngậm cười
 Ngày sau thiên hạ nhắc lời Lão Trang

47

Sử thi ký động hoa vàng
 Sư vào nhập thất sương tằng trắng treo
 Qua bờ ngạn bỏ buông neo
 Bè lau gác lại vớt chèo về không

48

Thương người lặn lội giữa giòng
 Hóa thân vào chốn bụi hồng thị phi
 Hơn thua nào có sá gì
 Đời say một giấc ngủ khi thế thôi

49

Tôi về vườn cải rộ rồi
 Em theo chồng kể từ hồi xuân sang
 Vẫn còn đây bụi bông trang
 Kia dâm bụi đỏ bên hàng đậu xanh

50

Hoa xoan tím tím đầy cành
 Thềm xưa hoang lạnh đã thành dư âm
 Mẹ già tóc bạc hoa râu
 Vào ra thơ thẩn thương thầm nhớ con

51

Nụ hoa gạo đỏ như son
 Lơ thơ xác rụng hãy còn thắm tươi
 Được mùa bông lúa reo cười
 Hoa cau tàn úa ấy lời ca dao

52

Hoa dừa ở tít trên cao
 Mạch nguồn nước mát rì rào nắng mưa
 Ngọt ngào tưới tắm từ xưa
 Êm đềm kỷ niệm cho vừa nhớ thương

53

Ấy là hình ảnh quê hương
 Mào gà, vạn thọ vẫn thường nở hoa
 Tân ô cúc tận vườn nhà
 Móng rồng, chùm ớt, hoa cà chung quanh

54

Góc vườn điểm nhẹ hoa chanh
 Chít chiu hoa khế trên cành trái treo
 Móng tay hoa nở eo sèo
 Bí, bầu, mướp đặng ong reo bướm vờn

55

Giàn hoa củ tỏi mát hơn
 Hát ca tài tử cung đờn thiết tha
 Bên hiên có đóa thanh trà
 Tường vi nở rộ cùng là kim ngân

56

Hương thơm sực nức xa gần
 Những chiều vắng vẻ thêm phần tịnh yên
 Một vùng trời đất thiên nhiên
 Đồng quê hoa cỏ diệu hiền biết bao

57

Tôi lên phố thị năm nào
 Xứ phù hoa ấy xôn xao đã nhiều
 Mùi đời cũng lắm đủ điều
 Thân tâm đường cũng ra chiều phong sương

58

Một ngày kia lại lên đường
 Ra miền hải ngoại đại dương ngút ngàn
 Này vùng đất mới rõ ràng
 Văn minh hiện đại giàu sang nhất đời

59

Ở đây cây cỏ tuyệt vời
 Dang tay dung chứa những người sa cơ
 Bốn phương hội tụ tìm về
 Lập nên quốc độ với cờ và hoa

60

Mùa thu vàng cả sơn hà
 Non sông cảm tú như là gấm thêu
 Mùa màng sung túc phong nhiêu
 Bốn mùa hoa hội là điều tất nhiên

61

Xứ này hoa cúc thường niên
 Đầu mùa xuân có thủy tiên bạt ngàn
 Ô hay mâm bạc chén vàng
 Tích xưa chuyện cũ anh chàng đẹp trai

62

Vì chung mê mẩn hình hài
 Soi mình bóng nước lạc loài tấm thân
 Giữa giòng nước biếc trong ngần
 Ấp ôm tơ tưởng ái ân chính mình

63

Chẳng tan được mối u tình
 Dìm thân hóa đóa hoa xinh để đời
 Uất kim hương đẹp rạng ngời
 Làm sao tả được bằng lời hội em

64

Păn sê cánh mỏng lụa mềm
 Sắc màu rực rỡ bên thềm sân ta
 Mong manh thân phận đến là
 Ngàn muôn cánh bướm Sa Bà tụ đây

65

Riêng hoa đậu biếc tháng ngày
 Màu xanh huyền hoặc cho say lòng người
 Thái bình phương ngoại đất trời
 Mà lòng vẫn hướng về nơi cội nguồn

66

Tắm mưa thuở nhỏ cõi trường
 Lội sông, tát cá, lắc xuồng, chơi rông
 Nhật hoa, hái trái ngoài đồng
 Chà là, dú dẻ chẳng trông mà ăn

67

Duôi vàng, hút mật tung tăng
 Tuổi thơ một thuở vĩnh hằng trong tâm
 Lên chùa lễ Phật ngày rằm
 Tiếng chuông đồng vọng tháng năm hiện về

68

Cổ phong tiêu sái chùa quê
 Lạc an chi lạ bốn bề thanh thanh
 Mộ bia tháp tổ rêu xanh
 Điểm bông hoa sứ trên cành khảnh khiu

69

Lòng người chất chứa bao nhiêu
 Mái chùa dân tộc đã nhiều tháng năm
 Từ trong ký ức xa xăm
 Còn thơm thoang thoảng hương trầm em ơi

70

Mùa đông trắng bạch bời bời
 Nghệ tây đội tuyết giữa trời nở hoa
 Con người cũng thật tài ba
 Vượt quyền tạo hóa chế ra điều hoa

71

Vườn bao bọc kiếng mới là
 Bốn mùa hoa nở trong nhà diệu thay
 Đóa phù dung khê lung lay
 Tỏi tàn sớm nở đời này thế thôi

72

Cung trời mây trắng còn trôi
 Xác thân dù nát vẫn hoài thức thao
 Hải đường mon mọn biết bao
 Mà xưa có gã thi hào bỏ lơ

73

Vì chung hoa những tình cờ
 Trùng tên với mẹ nhà thơ ấy mà
 Mỏng manh thanh vận thướt tha
 Dã yên hoa nở la đà lẳng treo

74

Quả chuông con bé tẻo teo
 Nụ hoa giọt tuyết về theo đầu mùa
 Phát phơ phướn động sân chùa
 Biết người đã tỉnh hay chưa hồi đầu

75

Mới hay Phật pháp nhiệm màu
 Con đường giải thoát từ lâu đã từng
 Xiết bao hạn độ vui mừng
 Từ đây ra khỏi khu rừng vô minh

76

Ngày đêm thiền định kệ kinh
 Nhớ câu phổ độ tự mình trước tiên
 Huệ hương hoa của cửa thiền
 Bảy giờ pháp hỷ hiện tiền tại đây

77

Lạc trú trụ xứ tháng ngày
 Vào ra hơi thở đủ đầy công phu
 Cúng dường những bậc chân tu
 Ấy là phước huệ thiên thu thánh phạm

78

Đọa thẳng chẳng có ai làm
 Tự thân chịu lấy lỗi lầm gây ra
 Hoặc là tăng trưởng cao xa
 Thoát vòng sanh tử về nhà Như Lai

79

Hoa ưu đàm nở sớm mai
 Trời, người ba cõi đón chào Thế Tôn
 Mở đường lập đạo không môn
 Hai lăm thế kỷ hãy còn em ơi

80

Bông trầm hương tỏa nơi nơi
 Mạn đà la tự cõi trời mưa sa
 Ban trưa hoa nắng lòi xòa
 Mộc lan hương tỏa chiều tà dần buông

81

Biết lòng quân tử có buồn
 Em ngồi dệt lụa bên guồng xe tơ
 Tích xưa tuồng cũ nên thơ
 Có người thôn nữ giả vờ nam nhân

82

Thay cha vào cuộc phong trần
 Lên đường nhập ngũ tòng quân diệt thù
 Biên cương gió bụi mịt mù
 Hồng nhan làm lính kể từ binh đao

83

Ngày đi hồng ửng má đào
 Ngày về sương gió đã hao hót rồi
 Ngày đi lê trắng lưng đời
 Ngày về phụ mẫu vẫn ngồi đợi con

84

Ngày đi thăm sắc tươi son
 Ngày về đôi lấy nước non thái bình
 Những mùa hạ cũ xứ mình
 Ve kêu rền rĩ như hình nhớ nhung

85

Cũng là cái mối sầu chung
 Chia tay mình vẫn có cùng duyên thương
 Phượng hoa đỏ lửa sân trường
 Chép trang lưu bút dễ thường quên nhau

86

Học đường ngày tháng qua mau
 Học trò mình vẫn trước sau bạn bè
 Tuyết vùi sao những ngày hè
 Mình rời phố thị mà về thôn quê

87

Vui chơi thỏa thích mãi mê
 Cỡi trâu tập trận bẻ cờ hoa lau
 Hái hoa điệp nở năm màu
 Những giàn hoa giấy trên đầu đẹp sao

88

Ngách tường cho chí bờ rào
 Trắng, vàng, cam, đỏ... mà nao nức lòng
 Cội già nở nụ hoa vông
 Bò công anh nở đầy đồng cỏ xanh

89

Vườn em hoa quả trĩu cành
 Ở đây chim đậu đất lành hương bay
 Mà người đến cũng mê say
 Tình đời dung dị người hay chẳng người

90

Hoa rau dứa cạn bời bời
 Hiến thân làm thuốc từ thời xa xưa
 Trạng nguyên sắc đỏ có thừa
 Bảng vàng đã đoạt cũng vừa vắn khao

91

Đại khoa đỗ đạt hôm nào
 Tiểu khoa chuyện ấy thì nào khó chi
 Thương em trinh tiết xuân thì
 Kiêu hoa sính lễ vu quy rước về

92

Trong ngoài hoa mắc bốn bề
 Mãn khai hương nhụy đêm phê động phòng
 Ô kìa hoa mấn đình hồng
 Vương tròn phước đức người trong một nhà

93

Hoa lồng đèn những la đà
 Thiên nhiên thấp sáng Sa bà lung linh
 Trong vườn hoa huệ hòa bình
 Bàn tay trắng vậy đẹp xinh diệu hiền

94

Ngộ thay những đóa đồng tiền
 Cái tên thâm tổ oai quyền lắm đây
 Lay ơn góc gác phương tây
 Kể gì thân phận từ xây cuộc tình

95

Trái tim trọn vẹn với mình
 Nhớ thương giữ lấy bóng hình trong tâm
 Cái danh lắm lúc cũng lắm
 Kể như hoa súng trong đầm đất đen

96

Dù em mặc mạc thật hiền
 Cả đời lặng lẽ chẳng phiền lụy ai
 Hoa sói nghe chói lỗ tai
 Thế mà có mặt đã dài tháng năm

97

Mặt mờ nguồn cội xa xăm
 Đố ai đếm đủ thăng trầm đã qua
 Kể từ khởi thủy sơn hà
 Đến bây giờ hỏi biết là bao nhiêu

98

Cũng vì hai chữ ghét – yêu
 Tử sanh bất tận sớm chiều đổi thay
 Minh mà có được hôm nay
 Cũng nhờ tiên tổ đã dày dựng công

99

Đẹp sao bảy sắc cầu vòng
 Vất qua vương quốc hoa trồng cây chăm
 Hoa ông lão nở âm thầm
 Đủ đầy độ đẹp thâm trầm nghĩa hay

100

Hoa đuôi chồn buổi sáng này
 Vàng tươi bờ bãi những ngày hạ dương
 Đọc theo lẽ những cung đường
 Bảo rằng hoa dại mà thương lạ kỳ

101

Cao sang khó có ai bì
 Mà chàng họa sỹ vẽ vì dáng hoa
 Tây phương ái mộ nhất là
 Loài hoa diên vĩ kiêu sa ở đời

102

Đi vào bức họa tuyết vời
 Giá nghìn muôn ức cho người ước ao
 Nắng xuân e ấp đón chào
 Thẹn thùng thược dược thuở nào còn nguyên

103

Đóa hoa đầm thắm diệu hiền
 Đông tây hội ngộ giữa miền nhân gian
 Có tay lãng tử lữ làng
 Lui về lập cõi hoa vàng nấu thân

104

Lạc loài trong cõi phong trần
 Trông hoa thưởng nguyệt nói vần chép thơ
 Giở xem kinh kệ lò mờ
 Mộng xưa chưa trọn đến giờ lại lên

105

Mà người chẳng rõ họ tên
 Mơ hoài chẳng đặng đành lênh đênh đời
 Ngày chăm vườn tược hoa tươi
 Đêm nằm mộng寐 thấy người nhớ thương

106

Chiều hè bát ngát hoa dương
 Một vùng đất mới ngoại phương ngút ngàn
 Trời xanh mây trắng nắng vàng
 Nhớ về cố quận lại càng thiết tha

107

Này em có biết chẳng là
 Nửa con tim ở quê nhà đầy thôi
 Đám hoa cỏ mực, nhọ nồi
 Ô trầu, ba lá như hồi xa xưa

108

Bình dân mộc mạc có thừa
 Lại là thảo dược người ưa tin dùng
 Biết bao hoa lạ trên rừng
 Vô cùng những loại chưa từng biết tên

109

Nghĩ mà thấy thật mông mênh
 Làm người phải biết ơn đền nghĩa sâu
 Pháp Phật vi diệu nhiệm màu
 Chỉ đường ra khỏi khổ đau cuộc đời

110

Cỏ cây hoa lá xinh tươi
 Muôn loài cùng với con người cộng sinh
 Dù là vô giác hữu tình
 Có duyên nên mới gặp mình hôm nay

111

Bao giờ mây trắng còn bay
 Hoa tươi còn nở tình say còn dài
 Hoa là tinh túy sương mai
 Hoa xinh nhan sắc hình hài hóa thân

112

Hoa cao cả hướng tinh thần
 Hoa dâng tặng phẩm đặc ân ở đời
 Hoa duyên dáng dụng ngôn lời
 Hoa thâm tỏ ngộ những người tri âm

113

Hoa hương cốt cách nội tâm
 Hoa hăng hiện hữu cõi trăm năm này
 Hoa vô thường tại phút giây
 Hoa hòa thanh vận nói thay tắc lòng

Tiểu Lục Thần Phong

Át Lăng thành, 2024

KHÚC TRƯỜNG CA HOA

của TIỂU LỤC THẦN PHONG, là tác phẩm thứ 90 trong Tủ Sách Điện Tử T.Vấn & Bạn Hữu. Bản điện tử được phát hành miễn phí trên hệ thống toàn cầu của trang mạng văn học T.Vấn & Bạn Hữu (T-Van.Net).

*Bản Quyền thuộc về tác giả
và Tủ Sách T.Vấn & Bạn Hữu*

